

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-301-00354

Den 27. januar 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 8. januar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 92 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 92 (alm. del)

I forlængelse af MIU (2012-13) svar på spm. 432 bedes ministeren oplyse:

- a) Kan ministeren bekræfte, at den trilaterale sælaftale fra 1990 mellem Danmark, Nederlandene og Tyskland udelukkende er en politisk aftale, og at ministeren derfor godt kan vælge at regulere på antallet af sæler i Vadehavet?
- b) Kan ministeren bekræfte, at såfremt et flertal i Folketinget mener, at en regulering af sæler er nødvendig for at sikre f.eks. Vardelaksens overlevelsesmuligheder, kan dette besluttes på trods af ministerens svar på spørgsmål 432?
- c) Vil ministeren genoverveje, om en regulering af sæler i danske farvande, herunder også i Vadehavet, bør sættes i værk?

Svar

Danmark indgik 16. oktober 1990 en trilateral aftale med Tyskland og Holland om beskyttelse af Vadehavets sæler. Aftalen binder Danmark, som alle andre aftaler vi indgår med andre lande om fælles anliggender. Sælerne i Vadehavet udgør en og samme bestand, og det giver derfor god mening, at forvalte bestanden i et internationalt samarbejde mellem Vadehavslandene. Aftalen er fulgt op med en fælles beskyttelses- og forvaltningsplan for sæler i Vadehavet. Den nugældende forvaltningsplan omfatter perioden 2012-2016, og udgør et godt redskab til at forvalte og overvåge Vadehavets sælbestande på tværs af landegrænserne. Forvaltningsplanen omfatter forholdsregler til sikring af sælernes levesteder, koordineret forskning og overvågning, samt undtagelsesregler for indsamling af sæler fra Vadehavet. Aftalen binder også aftaleparterne til ikke at indføre jagt på og regulering af sæler i Vadehavet. Som følge heraf ønsker jeg ikke at åbne for regulering af sæler i det danske Vadehav.

Det er ikke Naturstyrelsen bekendt, at der er klager fra fiskere over skader forvoldt af sæler i selve Vadehavet. Hvad angår Vardelaksen henviser jeg i øvrigt til mine tidligere besvarelser af MIU spørgsmål 432 og 435 (alm del).

I øvrige danske farvande uden for Vadehavet giver den eksisterende danske forvaltningsplan for sæler allerede nu mulighed for regulering af spættet sæl, men ikke gråsæl. Nogle kystfiskere rapporterer om problemer også med gråsæler, idet bestanden af denne art er stigende. Ifølge nogle fiskere ødelægger gråsæler fiskernes garn og tager de fangede fisk.

Der mangler generelt viden om, hvor i landet der måtte være konflikter mellem sæler og kystfiskeriet, og om omfanget heraf. For at udrede disse forhold gennemfører DTU-Aqua, Institut for Akvatiske Ressourcer og DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi i 2014-15 en række undersøgelser, der skal afklare dette.

Naturstyrelsen vil inden udgangen af januar mødes med fiskere, interesseorganisationer og andre myndigheder med henblik på at undersøge mulighederne for her og nu at imødegå de problemer, som nogle kystfiskere oplever med gråsæler.

I respekt for den dialog der nu skal foregå mellem interessenterne, vil jeg ikke træffe forhastede beslutninger om, hvordan problemerne bedst løses.

Ida Auken

/

Sven Koefoed-Hansen